

Himno de Galicia

Esta é a partitura oficial da Lei 5/1984, do 5 de maio, de Símbolos de Galicia, que aparece recollida no libro "Normas Institucionais de Galicia" fornecido pola Vicepresidenta do Parlamento de Galicia, dona María Tereixa Paz Franco, a quen agradecemos o seu tempo para unha difusión das letras e partitura oficiais.

Letra de Eduardo Pondal

Música de Pascual Veiga

Aire Marcial

Tenores 1º e 2º

Baixos

Piano

6

p

Que_ din os ru- mo - ro - sos na_ cos ta_ ver- de-
Os_ bos e xe- ne - ro - sos a_ no - sa_ voz en -

p

Himno de Galicia

12 *dolce*

cen - te a - o ra - io trans - pa - ren - te do prá - ci - do lu - ar? ¿Que din as al - tas -
ten - den e con a - rrou - boa - ten - den o no - so ron - co son, ma - is só os i - ño -

18 *f*

co - pas de - es - cu - ro a - ru - me ar - pa - do co seu ben com - pa - sa - do mo - nó - to - no fun -
ran - tes e fê - ri dos e du - ros, im - bé - ci - les ees - cu - ros non os en - ten - den,

24 *p* *f*

gar? Do teu ver - dor cin - gui - do e de be - nig - nos as - tros, con fin dos ver - des
non. Os tem - pos son che - ga - dos dos bar - dos das e - da - des que as vo - sas va - gue -

Himno de Galicia

30 *con ánimo* *dolce*

cas - tros e va - le - ro - so chan. Non des aes - que - ce - men - to da in - xu - ria o ru - do en
da - des cum - pri - do fin te - rán; po - is don - de quer, xi - gan - te a no - sa voz pre -

con ánimo *dolce*

36 *f e con brío*

co - no; des - per - ta do teu so - no fo - gar de Bre - o - gán.
- go - a a re - den - zón da bo - a na - zón de Bre - o - gán.

f e con brío *p*

42 *f* *f*

de Bre - o - gán de Bre - o - gán.

f *p* *f*

Himno de Galicia

Esta é a letra oficial do Himno publicada na Lei de Símbolos (1984), que presenta algunhas modificacións a respecto do texto orixinal de Eduardo Pondal de 1890. Para todo o relacionado coa letra do Himno e o proceso histórico de transmisión, pódese consultar a obra *De Breogán aos Pinos*.

O texto do Himno Galego, de Manuel Ferreiro (editorial Laiovento, Santiago de Compostela, 4º edición).

¿Que din os rumorosos
na costa verdecente,
ao raio transparente
do prácido luar?
¿Que din as altas copas
de escuro arume arpado
co seu ben compasado
monótono fungar?

Do teu verdor cinguido
e de benignos astros,
confín dos verdes castros
e valeroso chan,
non des a esquecemento
da inxuria o rudo encono;
desperta do teu sono
fogar de Breogán.

Os bos e xenerosos
a nosa voz entenden
e con arroubo atenden
o noso ronco son,
mais só os ñorantes
e féridos e duros,
imbéciles e escuros
non nos entenden, non.

Os tempos son chegados
dos bardos das edades
que as vosas vaguedades
cumprido fin terán;
pois, donde quer, xigante
a nosa voz pregoa
a redenzón da boa
nazón de Breogán.